

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/513/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511217438
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511217438.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu A. S. W., W..Y..R., so sídlom v O., Ú. Č.. X, zastúpeného I. S. W..Y..R.. so sídlom v O., Ú. Č.. X, proti žalovaným X/ X.K. Q., O. B. Q. K., Y. Č.. XX, zdržujúcej sa v Č. Y., V. XX, Q. Č.. X, G., X/ Y. Č., bývajúcemu Q. K., Y. Č.. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom Q.. Š. X., zamestnancom Okresného súdu Košice I, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných G. K. R. R. W. Z., W. W. B. V., B.Ž. Č.. XX, G. X.. U. Q., advokátom so sídlom kancelárie v V.R., K. W. Č.. X, o zaplatenie 3.445,85 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 9.7.2012 č.k. 10C/65/2012-67 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,09 eura a tieto zaplatiť advokátovi X.. U. Q. do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, žalovanému náhradu trov konania nepriznal, uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 332,76 eura na účet právneho zástupcu a žalobcovi vrátil zaplatený súdny poplatok.

Rozhodol tak o peňažnom nároku žalobcu titulom nevrátenej časti poskytnutého úveru právnym predchodcom žalobcu žalovaným 1/ a 2/ na základe zmluvy k úverovému účtu zo dňa 28.5.2004. Žalobca nadobudol predmetnú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2006. Konanie o nároku žalobcu zastavil po tom, čo žalobca pred začatím pojednávania vo veci písomným podaním zo dňa 25.5.2012 zbral žalobu v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť (§ 96 ods. 1,3 O.s.p.).

Prvostupňový súd v odôvodnení ďalej uviedol, že vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania podaním zo dňa 20.12.2011 a následne dňa 28.2.2012 vzniesol námietku premlčania celej uplatnenej pohľadávky.

Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil poukazom na ust. § 146 ods. 2 O.s.p., keď dospel k záveru, že žalobca svojím procesným úkonom - späťvzatím návrhu na začatie konania procesne zaviniel zastavenie konania. Vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby podľa príslušných ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 21.2.2012 - podľa § 11 ods. 1 vyhlášky - 131,13 eura x 2 + 2x režijný paušál - 7,41 eura + 7,63 eura, + 20% DPH, spolu v sume 332,76 eura).

Žalovanému náhradu trov konania s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. nepriznal.

O vrátení kráteného súdneho poplatku rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3,4,6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania, pretože v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zdôraznil, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože jeho samotnou úlohou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, preto je možné prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany za tým účelom založeného združenia, a nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Naviac združenie samotné má vo svojich radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie a združenie má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Disponuje preto rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami k danej problematike, a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. V prípade, ak sa združenie rozhodlo využiť pre zastupovanie v konaniach pred súdom pomoc advokáta (splnomocniť ho na zastupovanie v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstupuje), musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, iba v záujme získať náhradu trov právneho zastúpenia. Možno preto konštatovať, že za danej situácie právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a neehospodárne. Poukázal aj na skutočnosť, že žalovanému 2/ bol v konaní ustanovený opatrovník, ktorý disponuje rovnakými oprávneniami ako účastník konania a patria mu všetky procesné prostriedky na zabezpečenie nevyhnutnej a účinnej ochrany práv a povinností neprítomného účastníka. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a jeho neehospodárnosti, pričom na takúto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Ďalej namietal aj proti úkonu právnej služby príprava a prevzatie právneho zastúpenia, keďže v tejto časti je rozhodnutie nepreskúmateľné, lebo zo spisového materiálu nie je zjavné, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Naviac jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, preto v konkrétnych veciach iba vpisuje do kontextu jednotlivých podaní identifikačné údaje. Uvedený úkon preto považoval za nepreukázaný. Zároveň uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania potvrdiť. Zdôraznil, že ním uplatnené trovy právneho zastúpenia sú účelné už aj preto, že v množstve súdnych sporov samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania pôsobí pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku berie žaloby na začatie konania späť a konanie žiada zastaviť. Samotný vstup do konania vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa je preto dostatočne účinným prostriedkom na zabránenie porušovaniu spotrebiteľských práv.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci vo vzťahu k trovám konania vedľajšieho účastníka, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak vychádzajúc z ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového a právneho stavu veci, preto odvolací súd na skutkové zistenia uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa a na jeho právne posúdenie poukazuje a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak odvolaním spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka ako subjektu odborne spôsobilého a teda, že trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. K tomuto názoru odvolací súd uvádza nasledujúce:

Podľa ust. § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že novelou Občianskeho súdneho poriadku účinného od 1.1.2012 bola do demonštratívneho výpočtu trov konania doplnená aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať účastníka v konaní podľa osobitného predpisu. Takýmto osobitným predpisom je zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. S poukazom na vyššie uvedené je odvolací súd toho názoru, že sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalobcu o nadbytočnosti, ani hospodárnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a rovnaké povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O.s.p.. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasledujúcich umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Procesný predpis upravujúci občianske súdne konanie vo svojich ustanoveniach pritom nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa dal zastúpiť zástupcom a aby len z toho dôvodu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Vzhľadom na to, že žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, patrí náhrada trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi, spočívajúca v náhrade trov právneho zastúpenia.

K odvolacej námietke žalobcu o možnej aplikácii ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. na rozhodnutie o trovách konania odvolací súd dodáva, že žalobca neuviedol žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by mohli zakladať rozhodnutie o mimoriadnom nepriznaní náhrady trov konania účastníkovi, resp. vedľajšiemu účastníkovi konania, ktorému náhrada trov prináleží vzhľadom na procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania. Ním uvádzané dôvody sa týkajú účelnosti trov právneho zastúpenia, pričom z vyššie uvedeného je zrejmý záver o ich účelnosti a to v rozsahu vedľajším účastníkom uplatnených trov za dva úkony právnej služby, t.j. príprava a prevzatie zastúpenia a vyjadrenie vo veci.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd postupom podľa § 219 O.s.p. napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne potvrdil.

Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, úspech v odvolacom konaní mal vedľajší účastník, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia a to za 1 úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu v zmysle ust. § 10 ods. 1 v spojení s ust. § 14

ods. 3 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. z hodnoty predmetu odvolania (trovy konania v sume 332,76 eura) - t.j. 26,56 eura, vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny za tento úkon - 13,28 eura + režijný paušál v sume 7,63 eura a daň z pridanej hodnoty vo výške 20% - 4,18 eura, spolu trovy odvolacieho konania v sume 25.09 eura, náhradu ktorých uložil zaplatiť neúspešného žalobcu právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane žalovaných (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.